

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 812

Dosar nr. /1//2005
Nr.vechi /2005

Sedința publică din 8 februarie 2006

Completul compus din:

M	P	- Președinte
M	T	- Judecător
Ș	M	- Judecător

Magistrat asistent	:	I	H
Procuror	:	C	L
		-%-	

La 8 februarie 2006 s-au luat în examinare recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova și inculpatul M împotriva deciziei penale nr.284 din 22 septembrie 2005 a Curții de Apel Craiova.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 13 ianuarie 2006 iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 26 ianuarie și pentru astăzi 8 februarie 2006.

CURTEA,

Asupra recursurilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.461/20 decembrie 2004 Tribunalul Gorj (rejudecând cauza) a condamnat pe inculpații T și M la câte 21 ani închisoare pentru infracțiunea de omor deosebit de grav prev.și ped.de art.174 – 175 lit.d și 176 lit.d și la câte 7 ani pedeapsă complementară constând în interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a și b Cod penal; la câte 10 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de tâlhărie prev. și ped. de art.211 alin.1 și 2¹ lit.a și b C.p. și la câte 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu prev. și ped.de art.192 alin.2 C.p.

În baza art.33 lit.a și 34 lit.b C.p.s-au contopit pedepsele, aplicând fiecărui inculpat pedeapsa cea mai grea de 21 ani închisoare plus câte un spor de 2 ani închisoare, așa încât fiecare inculpat are de executat câte 23 ani de închisoare și câte 7 ani pedeapsă complementară.

S-a dedus din pedeapsă perioadele de arest preventiv pentru fiecare inculpat de la 29.06.2002 la zi.

S-a menținut starea de arest a inculpaților.

S-a constatat ca fiind recuperat prejudiciul produs prin tâlhărie.

Inculpații au fost obligați în solidar să plătească părții civile
P suma de 20 milioane lei despăgubiri civile.

Instanța de fond rejudecând potrivit probelor administrate a reținut în fapt că vinovăția și participația celor doi inculpați este demonstrată de declarațiile acestora din care rezultă fără dubiu că inculpatul M a participat la săvârșirea faptelor iar tot pe baza declarațiilor date, inculpatul T am participat doar la efectuarea schimbului în valută, a sumei furată din locuința victimei.

A mai apreciat prima instanță că declarația inculpatului M prin care este exclus coinculpatul T de la săvârșirea celor trei infracțiuni, sunt nesincere, în planul adoptării soluției fiind valorificate și apreciate ca veridice acele arătări ale inculpatului date la debutul urmăririi penale și prin care a relatat în detaliu modul de comiterea faptelor împreună cu inculpatul T

S-a mai reținut în soluția adoptată că, împrejurările de fapt sunt confirmate și de primele declarații ale martorei D care în privința inculpatului T, confirmă faptul că, a plecat din domiciliul său împreună cu inculpatul M înainte de orele 16.

Acestor elemente de probă li se alătură buletinul de schimb valutar din cuprinsul cărui rezultă că ora de efectuare a operației a fost 16⁵⁰ care deci nu poate fi pusă la îndoială, cum nu poate fi puse la îndoială nici concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr.266/2003 a Serviciului de Criminalistică al I.P.J.Gorj, din care rezultă că nodurile de la legătura cu care a fost imobilizată victima, erau atipice, profesionale și care din punctul de vedere al complexității, implicau participare a două persoane.

În hotărârea criticată în sprijinul învinuirii, au fost invocate și rezultatele testului poligraf și potrivit căruia la întrebările relevante puse celor doi inculpați, s-au evidențiat modificări psihofiziologice, semnificativ caracteristice reactivității emoționale și care relevă detectia comportamentului simulat al inculpatilor.

Susținerea inculpatului T în sensul că nu a participat efectiv la săvârșirea faptelor ci doar la efectuarea schimbului valutar alături de inculpatul M, numai după orele 16³⁰-17, s-a apreciat că este infirmată de depoziția martorei D, dată în fața procurorului, declarație care se coroborează cu momentul indubitabilului al efectuării schimbului valutar, ora 16⁵⁰, operație la care au fost prezenți ambii inculpați.

Apărarea aceluiași inculpat (T) este infirmată și de legăturile apropiate pe care acesta le avea cu inculpatul M

cât și de împrejurarea că, în copilărie locuise într-un apartament aflat în vecinătatea locuinței victimei și astfel cunoștea locul în care s-au săvârșit faptele.

La individualizarea pedepselor ce s-au aplicat inculpaților, instanța a avut în vedere cerințele art.72 C.p., respectiv gradul de pericol social deosebit de ridicat al faptelor comise pe de o parte iar pe de altă parte datele ce caracterizează persoana făptuitorilor.

Rezolvând latura civilă a cauzei potrivit probelor administrate și în baza art.14 C.p.p. și art.998 și 999 Cod civil instanța de fond a obligat pe inculpați în solidar la 20 milioane lei cu titlu de despăgubiri civile către partea civilă P , reprezentând contravaloarea chetuielilor ocazionate de înmormântarea mamei sale, victima S

Împotriva acestei sentințe cei doi inculpați au declarat apel invocând netemeinicia și nelegalitatea sub următoarele aspecte:

Inculpatul M atât în memoriile scrise precum și prin susținerile orale ale apărătorului său a susținut că pedepsele aplicate sunt nejustificat de aspre motiv pentru care a cerut reducerea acestora.

Inculpatul T atât în motivele scrise precum și în cele dezvoltate oral de apărătorul său ales a susținut că a fost greșit condamnat pentru toate cele trei infracțiuni reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, că în baza probatoriului administrat nu este confirmată participarea sa în calitate de coautor, că în realitate unicul autor al acestora este inculpatul M

Curtea de Apel Craiova prin decizia penală nr.284/22.09.2005 a admis apelurile declarate de cei doi inculpați T și M , a desființat sentința penală nr.461/20.12.2004 a Tribunalului Gorj sub aspectul laturii penale și civile în sensul că;

1.- În baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.c C.p.p.a achitat pe inculpatul T pentru săvârșirea infracțiunilor prev.de art.174 – 175 lit.d și 176 lit.d C.p., art.211 alin.1, alin.2¹ lit.a și c C.p. și art.192 alin.2 C.p.

În baza art.350 alin.2 C.p.p. s-a dispus punerea de îndată în libertate a acestui inculpat, dacă nu este arestat în altă cauză.

2.- În baza art.334 C.p.p. s-a schimbat încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului M din art.192 alin.2 C.p.în art.192 alin.1 C.p. și din art.211 alin.1, alin.2¹ lit.a și c C.p. în art.211 alin.1, alin.2¹ lit.c C.p.

În baza art.192 alin.-1 C.p.inculpatul M a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art.211 alin.1, alin.2¹ lit.c C.p.același inculpat a fost condamnat la 10 ani închisoare, iar în baza art.174, 175 lit.d raportat

la art.176 lit.d C.p. inculpatul M a fost condamnat la 21 ani închisoare și 7 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a și b C.p.

În baza art.33 lit.a și 34 lit.b C.p.s-a dispus ca inculpatul M să execute pedeapsa cea mai grea de 21 ani închisoare și 7 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a și b C.p.

Aplică dispozițiile art.64 și 71 C.p.

Deduce în continuare detenția preventivă începând cu 20 decembrie 2004 la zi, menținând starea de arest față de inculpatul M

Obligă pe inculpatul M la plata despăgubirilor civile în sumă de 2.000 lei RON către partea civilă P

și înlătură dispoziția de obligare solidară cu inculpatul T la plata acestei sume.

Menține dispoziția de obligare a inculpatului M la plata sumei de 1100 lei RON cheltuieli judiciare către stat stabilite prin sentința instanței de fond.

Împotriva acestei decizii nr.284/22.09.2005 nemulțumiți fiind, în termenul legal, au declarat recurs parchetul și inculpatul M

Prin recursul declarat de parchet decizia este criticată pentru nețemeinicie și nelegalitate sub aspectul evaluării eronate și prin încălcarea dispozițiilor art.62 și 63 alin.2 C.p.p., a probelor administrate atât la urmărirea penală cât și în fața celor două instanțe de fond, comparativ cu cele administrate de către instanța de apel și care au fost avute în vedere în exclusivitate, ca suport de fapt al deciziei atacate.

Drept urmare s-a solicitat examinarea, prin coroborare, conform art.63 C.p.p. a întregului material probator indiferent de faza procesuală în care a fost administrat, singurul obiectiv al cercetării judecătorești fiind numai aflarea adevărului și aplicarea sancțiunii penale față de cel sau cei vinovați de încălcarea legii penale, neexistând valori dinainte stabilite.

Recursul declarat de parchet este fondat.

Verificându-se decizia atacată în raport de criticile aduse precum și din oficiu, Curtea, reține următoarele:

Potrivit art.62 C.p.p. „în vederea aflării adevărului atât organul de urmărire penală precum și instanța de judecată sunt obligate să lămurească sub toate aspectele, o cauză și aceasta se realizează pe bază de probe”.

Dar ce cuprinde sfera noțiunii de probă în procesul penal, ne-o arată textul următor respectiv art.63 C.p.p. ce mai prevede și condițiile de apreciere a acestora.

Astfel, „orice element de fapt” constituie o probă ce, va servi la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la

identificarea persoanei ce a comis-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei" se arată în art.63 alin.1 C.p.p.

În alin.2 al aceluiași articol se prevede că „probele nu au o valoare mai dinainte stabilită iar aprecierea fiecărei probe, se face în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului”.

Așa fiind, erorile comise de către instanța de apel, derivă tocmai din aprecierea dispartată, trunchiată sau preferențială a unora față de altele, deci în mod nelegal. Astfel unele din probe deși administrate în chiar clipele imediat următoare comiterii omorului deosebit de grav, au fost ignorate de către instanța de apel, încălcându-se în acest mod prev.art.62 și 63 C.p.p.

Ca urmare a examinării coroborate, a tuturor probelor administrate în cauza de față, cu referire specială la declarațiile inculpatului M de la urmărirea penală, date la doar câteva ore de la comiterea faptei și de la despărțirea de prietenul său coinalpatul T, Curtea reține că, inculpații împreună au comis violarea de domiciliu a victimei, tâlhărirea și omorârea acesteia.

Se mai constată că cei doi inculpați au fost trimiși în judecată, în stare de arest pentru comiterea infracțiunilor sus-menționate, în concurs real, prin două rechizitorii și anume cel din 15.11.2002 și cel din 30.07.2003, ambele întocmite de Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj.

Cele două acte de inculpare rețin în fapt că, din anul 2001 inculpatul M începe să lucreze în Tg.Jiu la o societate comercială unde a cunoscut pe partea civilă P iar din octombrie 2001 s-a angajat la Asociația Familială a acestuia, ca muncitor necalificat în lucrări de construcții.

Din luna martie 2001 inculpatul M îl cunoaște și pe inculpatul T, se împrietenesc menținându-se aceste relații până la data comiterii faptelor, ce constituie obiectul cauzei de față.

Tot în această perioadă inculpatul M ajunge și concubinel cumnatei inculpatului T și anume marțora D

În primăvara anului 2002 cei doi inculpați au hotărât să plece să lucreze în străinătate și au amânat aceasta până vor putea aduna banii necesari cumpărării biletelor de transport.

În aceste condiții la începutul lunii iunie 2002 cei doi inculpați au reluat discuțiile pe tema de mai sus, dar au și hotărât să sustragă valorile din locuința patronului P pe care ambii îl cunoșteau. Ei mai știau că el locuia cu mama sa, victima S

în vârstă de peste 73 ani, imobilizată la pat suferindă fiind

locomotor și chiar cu hemipareză stângă. Pentru aceste motive, pe timpul zile, ușa de acces în locuință rămânea deschisă, pentru ca vecinii să o poată ajuta în caz de nevoie.

Pe baza acestor date, dar profitând și de faptul că fiul și nora victimei (familia P) veneau seara târziu acasă, inculpații au luat hotărârea să acționeze în după amiaza zilei de 28.06.2002. De aceea inculpatul T , a părăsit locul de muncă, din localitatea Runcu în ziua de 28.06.2002 în jurul orelor 13,30 și a folosit o mașină de ocazie pentru a ajunge la timp la domiciliul său din Tg.Jiu.

Astfel în jurul orelor 15 – 15,30 inculpatul T .a ajuns acasă în unde a găsit-o pe soția sa și martora (vecina lor) T

La scurt timp a venit în apartamentul inculpatului T și inculpatul M și pentru ca cei doi inculpați să-și realizeze hotărârea infracțională (anterior expusă) au plecat de îndată cu troleibuzul 112 spre centrul orașului și în jurul orelor 15,45 au coborât în apropierea cartierului Grivița unde locuia victima. Intrând în apartamentul în care locuia partea vătămată S și unde, după cum știau au găsit ușa deschisă și astfel ușor au pătruns, găsind-o pe aceasta în patul din sufragerie urmărind un program TV.

Cei doi inculpați și-au împărțit „rolurile” și pentru ca victima să nu țipe și să fie alertați vecinii, i-au pus un căluș din material textil în gură, peste care au legat-o cu un prosop, iar peste acesta au înfășurat și un cearceaf și cu un alt prosop i-au legat mâinile la spate.

După toate aceste operații, inculpatul T a rămas în sufragerie, „să se ocupe” de bătrână, iar inculpatul M a forțat cu umărul ușa de intrare în dormitorul apartamentului, unde știa că se țin bunurile de valoare și banii, pentru că în permanență această încăpere era încuiată.

După căutări insistente inculpatul M a găsit în buzunarul unui sacou din dulap, suma de 15.600.000 lei și pe care i-a sustras.Imediat cei doi inculpați au părăsit apartamentul și au lăsat victima imobilizată și având în continuare căile respiratorii astupate.

Tot împreună cei doi inculpați au plecat spre centrul orașului și după mai multe încercări, au reușit la casa de schimb valutar „L ” Tg.Jiu să schimbe banii tâlhăriți în 400 EURO și cu un rest de 1.700.000 lei în bancnote de 100.000 lei.

Schimbul valutar la care s-au folosit banii tâlhăriți potrivit bonului emis (a se vedea fila 104 dos.urm.pen.) s-a efectuat la ora 16,50 iar raportul medico-legal apreciază că decesul victimei a avut loc pe data de 28.06.2002 înainte de ora 16,30, iar cercetarea

locului faptei a început la aceeași dată în jurul orei 17,40. Astfel, s-au cunoscut împrejurările în care a survenit moartea părții vătămate.

Mai trebuie arătat că inculpatul M neavând buletinul de identitate asupra sa, schimbul valutar s-a efectuat pe baza datelor buletinului de identitate a inculpatului T.

După ce au reușit să transforme suma tâlhărită în valută, cei doi inculpați s-au interesat, care este costul unui bilet pe ruta Tg.Jiu Milano, după care s-au oprit tot împreună și au consumat bere la un bar din apropierea locuinței inculpatului T. Abia după toate acestea, inculpații s-au despărțit și în aceeași seară de 28.07.2002 în jurul orelor 22,30 a fost identificat inculpatul M de către organele de poliție. A fost percheziționat corporal ocazie cu care s-au găsit asupra sa, 8 bancnote a câte 50 Euro fiecare, suma de 1.700.000 lei în bancnote de câte 100.000 lei, biletul cu mențiunea „cursă regulată Tg.Jiu – Milano”, iar cu prilejul ascultării sale inculpatul M a dat detalii asupra comiterii faptelor de mai sus împreună cu inculpatul T, informații pe baza cărora s-a procedat la recunoașterea din grup a celui din urmă făptuitor.

În aceste împrejurări martorul C l-a recunoscut din grup pe inculpatul T ca fiind persoana ce s-a prezentat pentru schimbul valutar perfectat la ora 16,50.

Susținerile inculpatului T în sensul că nu a participat la săvârșirea infracțiunilor ci numai la efectuarea schimbului valutar se constată față de cele expuse că, au fost temeinic înlăturate, ca simple apărări infirmate de probatoriul cauzei și în special de către depoziția martorei D, care a fost cercetată pentru mărturie mincinoasă și a revenit asupra acestei declarații la 4.07.2002. Această mărtorie a fost și sancționată cu amendă administrativă aplicată pentru mărturie mincinoasă în baza art.18¹ și art.91 lit.c C.p.(a se vedea rechizitoriul din 15.11.2002).

În același context de probe trebuie avut în vedere și comportamentul de influențare a martorilor pe care l-a întreprins, fratele inculpatului. Astfel numitul T, fratele inculpatului T (ce se pretinde că în prezent este plecat în Portugalia) fost subofiter la Penitenciarul T a influențat pe martorii S și S cerându-le să nu declare adevărul în legătură cu faptele „pentru care este cercetat fratele său”.

Prin aceste activități a fost îngreunată urmărirea penală și sus-numitul T a fost cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului prev.de art.264 C.p. Fapta nu a fost însă pedepsită, potrivit art.264 alin.final C.p. față de calitatea sa de frate, al inculpatului favorizat (a se vedea rechizitoriul din 15.11.2002).

Tot în acest cadru de analiza probatoriilor se reține că și revenirea inculpatului M, de la primele sale declarații a fost

infirmată de probe și combătută chiar și de testul poligraf care a evidențiat comportamentul său simulat.

Pentru toate aceste considerente încălcate fiind dispozițiile art.62 și 63 C.p.p.în aprecierea și evaluarea probelor de către instanța de apel,urmează a fi admis recursul declarat de parchet în baza art.385¹⁵ pct.2 lit.a C.p.p., cu majoritate de voturi, casată decizia atacată și menținută sentința penală nr.461/20.12.2004 a Tribunalului Gorj ca temeinică și legală.

Trecând la analiza recursului declarat de inculpatul M

și care vizează schimbarea încadrării juridice potrivit celor arătate în încheierea de dezbatere în fond de la 13 ianuarie 2006 precum și reducerea pedepsei, pentru motivele avute în vedere la examinarea recursului parchetului, de asemenea cu majoritate de voturi, urmează a fi respins, ca nefondat, potrivit art.385¹⁵ pct.1 lit.b C.p.p.

Din cele verificate și expuse se desprinde fără putință de tăgadă că, atât încadrarea juridică dată prin sentința penală precum și pedepsele aplicate inculpatului M ca de altfel și sporul de sancțiune de 2 ani închisoare, sunt în limitele legale și corespunzătoare gravității faptelor comise, a nesincerității sale, cu atât mai mult cu cât, el era o cunoștință de a părții civile și a mamei sale și în această calitate, profitând și de neputința victimei bolnavă (suferindă) în vârstă de peste 73 ani, nu a renunțat la realizarea scopului infracțional.Ca atare, pedeapsa ce o are de executat, va realiza atât prevenția generală precum și reinserția socială a făptuitorului, cerințe prevăzute de art.52 C.p.

În consecință, ca urmare a aplicării art.381 C.p.p.se va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului M timpul arestării preventive de la 29.06.2002 la zi și pentru inculpatul T de la 29.06.2002 până la data punerii efective în libertate, dispusă prin decizia atacată.

Se va face și aplicarea dispozițiilor art.192 C.p.p. față de inculpatul recurent.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Cu majoritate de voturi :

Admite recursul declarat Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova împotriva deciziei penale nr.284 din 22 septembrie 2005 a Curții de Apel Craiova,privind pe inculpații T și M

Casează decizia penală atacată și menține sentința penală nr.461 din 20 decembrie 2004 a Tribunalului Gorj.

Respinge , ca nefondat, recursul declarat de inculpatul M
împotriva deciziei penale nr.284 din 22 septembrie 2005 a
Curții de Apel Craiova.

Deduce din pedeapsa aplicată inculpatului M , timpul
arestării preventive de la 29 iunie 2002 la 8 februarie 2006 și pentru
inculpatul T de la 29 iunie 2002 până la data
punerii efective în libertate dispusă prin decizia atacată .

Obligă recurentul inculpat M la plata sumei de 220
RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat din care, suma de 100
RON, reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu, se va
avansa din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 8 februarie 2006.

Cu opinia separată a domnului judecător Ș M în
sensul respingerii, ca nefondat, a recursului declarat de Parchetul
de pe lângă Curtea de Apel Craiova împotriva deciziei penale nr.284
din 22 septembrie 2005 a Curții de Apel Craiova, privind pe
inculpații T și M , a admiterii recursului
declarat de inculpatul M și a reducerii pedepsei rezultante
pentru infracțiunea de omor de la 23 ani închisoare la 21 ani
închisoare , prin înlăturarea sporului de 2 ani închisoare.

OPINIE SEPARATĂ

Contrar opiniei majoritare, pronunțate în cauză, opinăm în sensul respingerii, ca nefondat, a recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova împotriva deciziei penale nr.284 din 22 septembrie 2005 a Curții de Apel Craiova și a admiterii recursului declarat de inculpatul M și a reducerii pedepsei rezultante aplicate acestuia, de 23 ani închisoare, la 21 ani închisoare, prin înlăturarea sporului de 2 ani închisoare.

Pentru a susține caracterul nefondat al recursului Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova avem în vedere, în primul rând, scopul procesului penal de a constata la timp și în mod complet, faptele care constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Esențial, pentru realizarea acestui scop, pentru asigurarea contribuției procesului penal la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor și la educarea cetățenilor în spiritul respectării legilor, este rolul activ pe care trebuie să-l aibă organele de urmărire penală și instanțele de judecată, rol activ exercitat nu oricum, ci numai în condițiile legii, pentru a se asigura aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, cu respectarea prezumției de vinovăție, garantarea dreptului de apărare, inclusiv, a desfășurării drepturilor procesuale și administrarea probelor, în condițiile legii,

Conform legii, lămurirea cauzei se face prin probe, sarcina administrării probelor în procesul penal revenind organului de urmărire penală și instanței de judecată, învinuitul sau inculpatul, având dreptul de a proba lipsa de temeinicie a probelor ce-l inculpă, fără a fi, însă, obligat să-și dovedească nevinovăția, ceea ce ar face complet ineficientă, prezumția de nevinovăție.

Art.68 din Codul de procedură penală oprește, în mod categoric a se întrebuința violențe, amenințări, ori, alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri, în scopul de a se obține probe.

De asemenea, oprește de a determina o persoană să săvârșească sau să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.

În speță, nici organele de urmărire penală și nici instanțele, cu excepția celor care au pronunțat decizia penală, nr.284 din 22 septembrie 2005 a Curții de Apel Craiova și, anterior, decizia penală

nr.320 din 28 iunie 2004 a aceleiași Curți nu au respectat comandamentele menționate, dând penuriei de probe, prin imaginarea unor scenarii, fără acoperirea probatorie în dosar, aptitudinea de a face aparent credibilă, participarea inculpatului T , la comiterea infracțiunii de omor deosebit de grav prevăzută de art.174, 175 lit.d și art.176 lit.d Cod penal, a celei de tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1, alin.2¹ lit.a și c Cod penal și art.192 alin.2 Cod penal, cu consecința condamnării acestui din urmă inculpat, la 23 ani închisoare, deși în dosar nu sunt nici un fel de probe credibile care să dea greutate de adevăr narațiunilor menite să justifice învinuirile nefondate ale inculpatului în discuție.

De la început, arătăm, cu toată răspunderea, că în dosar, nu este dovedit cert, decât faptul că M , fost lucrător la Asociația Familială a numitului P ca muncitor necalificat, în lucrări de construcții, cunoscând programul de lucru al acestuia și al soției sale și că, în domiciliul acestuia, nu se afla decât mama acestuia, S , în ziua de 28 iunie 2002, la amiază, a pătruns, singur în domiciliul acesteia, a căutat bani, găsind într-una din camere suma de 16.500.000 lei pe care și i-a însușit și că fiind simțit de victimă, din dorința de-a nu fi deconspirat a exercitat violențe asupra acesteia printre altele, introducându-i un căluș în gură și legându-i mâinile la spate, operațiuni în urma cărora aceasta a decedat, prin asfixie, decesul acesteia fiind descoperit în aceeași zi, în jurul orelor 16³⁰.

După însușirea banilor, vrând să-i schimbe în valută, cu care să plece în străinătate, dar, neavând nici un act de identitate, cu care să schimbe banii, merge la domiciliul inculpatului T , care acceptă să meargă cu el la casa de schimb, unde se face schimbul pe numele acestuia din urmă, dar banii, valuta primită și restul în lei, rămân la inculpatul Marin Petre, care venise cu el și asupra căruia s-au găsit, inculpatul Tudor Ion Gheorghe neoprint pentru el, nici o sumă de bani.

Descoperirea faptelor, inclusiv a schimbului valutar, a determinat organul de urmărire penală să-și îndrepte atenția spre ambii inculpați, în primul rând a inculpatului T , pe numele căruia era buletinul de schimb valutar și, apoi, pe numele inculpatului M. În acest sens, sunt emise Ordonanțele din 29 iunie 2002 a Pachetului de pe lângă Tribunalul Gorj, privind pe învinuitul T (fila 1) și M (fila 2) prin care se arată că din acte rezultă probe (indicii temeinice) că a săvârșit infracțiunile prevăzute de art.174 raportat la art.175 lit.d combinat cu art.176 lit.d și art.211 alin1 și 2 lit.a și c cu aplicarea art.33 și 34 Cod penal, prin aceea că, în ziua de 28 iunie 2002 T

Împreună cu M a intrat în locuința victimei S și după ce a suprimat viața a sustras circa

15.000.000 lei și alte bunuri, dispunându-se în baza art.235 Cod procedură penală, punerea în mișcare a acțiunii penale, pentru respectivele infracțiuni.

Tot în aceeași ordine, sunt trecuți cei doi inculpați și în procesul – verbal de începerea urmăririi penale, în temeiul art.228 alin.3 Cod procedură penală.

În timpul anchetei însă, inculpatul, T a negat participarea sa la comiterea faptelor din domiciliul victimei explicând modul în care a folosit întregul timp din ziua de 28 iunie 2002, cine cunoaște ce a făcut în fiecare moment și numele persoanelor care cunosc acest lucru.

În loc să se procedeze legal, verificându-se, în mod onest, apărările inculpatului, care a explicat unde a intervenit cooperarea sa cu coinculpatul M, în momentul schimbării banilor în valută, organul de urmărire penală a continuat, în efortul de a canaliza urmărirea penală pe pista pe care o luase de la început, solicitând inculpatului M să-l inculpe pe T, lucru pe care acesta îl acceptă și chiar, îl face, în speranța, că așa va scăpa de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii de omor, urmând ca el să răspundă numai pentru tâlhărie.

Spre a-și asigura scăparea pentru infracțiunea de omor comisă, inculpatul M vorbește de faptul că înțelegându-se cu inculpatul T, și-ar fi împărțit rolurile în comiterea faptelor, el ocupându-se doar de căutarea și însușirea banilor și numai T s-ar fi ocupat de partea vătămată, neutralizând-o, în activitatea de apărare a bunurilor, ce urmau a fi sustrase.

Pentru a face credibile susținerile inculpatului M căruia, probabil, i se promisese și ușurarea juridică a răspunderii penale, se recurge de procuror la o așa - zisă solicitare de audiență din penitenciar, făcută de un oarecare deținutul G, care și-a manifestat dorința de-a relata că pe timpul aflării în aceeași cameră cu inculpatul M, acesta i-ar fi relatat că la săvârșirea faptei ar fi participat și inculpatul T, totodată, implicând și pe un nepot al victimei, care în baza unei înțelegeri prealabile cu cei doi autori, le-ar fi furnizat informații despre existența bunurilor în domiciliul victimei, despre programul acesteia, cât și alte date de natură să ajute pe autori la comiterea infracțiunii. (A se vedea referatul de la pag 130, din 31 iulie 2002, dos.nr.884/P/2002).

Dar nu numai atât. Pentru a se asigura răspunderea penală pentru omor deosebit de grav a inculpatului T și a răsplăti pe inculpatul M, la data de 15 noiembrie 2002 se emite un rechizitoriu prin care, se pune în mișcare acțiunea penală pentru infracțiunea de violare de domiciliu și trimiterea în judecată,

în stare de arest preventiv, a inculpaților T , pentru omor deosebit de grav, prevăzut de art.174 raportat la art.175 lit.d combinat cu art.176 lit.d, violare de domiciliu, prevăzută de art.192 alin.2 și art.211 alin.1 și 2 lit.a și f Cod penal cu aplicarea art.33 – 34 Cod penal și a inculpatului M , numai pentru infracțiunea de violare de domiciliu prevăzută de art.192 alin.2 și tâlhărie, prevăzută de art.211 alin.1 și 2 lit.a și f Cod penal, cu aplicarea art.33-34 fiind scos de sub urmărire penală acest din urmă inculpat pentru infracțiunea de omor deosebit de grav, a cărei victimă a fost S , fapta fiind comisă de o altă persoană.

Pentru a-și putea consolida această soluție, profund nedreaptă, contrazisă de declarațiile martorei D , cumnata inculpatului T , s-a început urmărirea penală a acesteia pentru mărturie mincinoasă, fiind declarate mincinoase cele relatate și, luându-i-se o altă declarație de retractare fiind scoasă de sub urmărire penală, în temeiul art.18 Cod penal și aplicându-i-se o amendă de 3.000.000 lei.

De asemenea, nu s-a început urmărirea penală împotriva numitului T , pentru infracțiunea de favorizare a inculpatului, fost polițist, pentru că acesta este frate cu inculpatul și, deci, n-ar putea fi condamnat pentru respectiva infracțiune.

Soluția, nedreaptă, cum am arătat, contestată, pe bună dreptate de inculpatul T și familia sa, inclusiv, prin intermediul presei locale, a dus la Ordonanța de infirmare parțială a unei soluții nr.271/H/2 și redeschiderea de către prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj a urmăririi penale și reluarea acesteia, finalizată, cu rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, din 30 iulie 2003, prin care inculpatul M , a fost trimis în judecată și pentru infracțiunea de omor deosebit de grav, prevăzută de art.174, 175 lit.d combinat cu art.176 lit.d Cod penal, rechizitor conexat cu primul și, care formează împreună cu acela, obiectul acestei cauze.

Desfășurarea arătată a acestei cauze, procedeele greșite folosite în derularea urmăririi penale, trecerea nejustificată, chiar abuzivă, a răspunderii penale de la un inculpat la altul, a dus, în concepția noastră la trimiterea greșită în judecată a inculpatului T , pentru fapte, necomise de el, lucru recunoscut și de coinculpatul M , care, în urma trimiterii în judecată pentru omor, dându-și seama că tot nu scapă de răspunderea pentru omorul comis, a revenit asupra declarațiilor făcute la urmărire, explicând că a comis faptele singur și că afirmațiile făcute la urmărire se explică prin faptul că i s-a sugerat să-l implice pe coinculpatul T , pentru a scăpa mai ușor de răspunderea penală.

Din păcate, activitatea defectuoasă a organului de urmărire penală, n-a fost reflectată de activitatea instanțelor ce s-au pronunțat în cauză, cu cele 2 excepții, învederate mai sus, ajungându-se astfel greșit, la condamnarea inculpatului T pentru fapte necomise de el.

Din toate probele dosarului rezultă că vinovăția inculpatului T a fost reținută pentru cele 3 infracțiuni imputate pe baza primelor declarații date de coinalpatul P și a participării la efectuarea schimbului valutar al sumei sustrase de la locul săvârșirii infracțiunilor comise, deci, din domiciliul victimei.

Or, așa cum s-a arătat, inculpatul P a revenit asupra declarațiilor făcute în faza de urmărire, recunoscând faptul că el a săvârșit singur și în totalitate, activitatea infracțională. Inculpatul P a și explicat în declarația din 7 aprilie 2005 motivul revenirii, arătând cum a fost influențat, în prima fază a cercetărilor, de către un ofițer de poliție, să-l implice pe T în comiterea faptelor, pentru a putea scăpa el, mai ușor.

Revenirea inculpatului P asupra declarațiilor făcute la urmărirea penală este în perfectă concordanță cu declarațiile permanente ale inculpatului T, făcute pe tot parcursul cercetărilor, atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, prin care acesta a susținut sincer, că a participat doar la schimbul valutar, neavând cunoștință de unde provin banii, de activitatea infracțională a inculpatului P și fără a fi avut vreo înțelegere cu acesta, de a pleca în străinătate.

De altfel, sub acest din urmă aspect, se poate arăta că, în mod greșit, unele instanțe, inclusiv, opinia majoritară, rețin că între inculpați ar fi existat o înțelegere anterioară prin care aceștia ar fi hotărât de a pleca împreună în străinătate, pentru a lucra.

Verificarea declarațiilor celor doi inculpați cu privire la acest aspect, arată că, într-adevăr, cu mai mult timp în urmă aceștia își propuseseră să plece împreună în străinătate, dar reveniseră asupra acestei hotărâri, neavând suficient curaj, pentru a o duce la îndeplinire.

Din declarația inculpatului P din 22 iunie 2002 rezultă că acesta dorea cu adevărat să plece în Italia pentru a munci, în acest scop, deplasându-se la locuința victimei, pentru sustragerea banilor necesari plecării.

Nu aceeași voință avea inculpatul T care, fiind căsătorit și având și un copil, își dorea să muncească în țară, pentru a se afla împreună cu familia sa. De altfel, chiar în ziua de 28 iunie 2002 se deplasase în comuna , județul Gorj, pentru a da probe de lucru, în vederea angajării la societatea numitului S, unde urma să execute lucrări de zugrăveli și vopsitorie.

S , ascultat în calitate de martor nu numai ca prin declarația dată, confirmă susținerea inculpatului T

dar chiar s-a declarat mulțumit de modul în care acesta efectuate lucrările date ca probă, și și-a arătat intenția de a-l angaja.

Susținerea de către T a unor probe de lucru pentru a se angaja în comuna este de natură a exclude existența voinței inculpatului de a pleca la lucru în străinătate.

Neparticiparea inculpatului T la comiterea faptelor rezultă și din faptul că deși inculpatul a participat la efectuarea schimbului valutar, n-a luat din sumă nici un ban, toți banii fiind găsiți asupra inculpatului P

Această neparticipare a inculpatului T , la comiterea faptelor rezultă și din declarația dată de P la 7 aprilie 2005 când a relatat modalitatea în care a imobilizat singur victima, neîntâmpinând rezistență din partea acesteia. Victima, cum nu se putea să-și țină echilibrul, P a îmbrâncit-o, încât aceasta a revenit în poziția șezând, după ce, speriată de zgomote, încercând să se ridice din pat, ceea ce a permis inculpatului P , ca prin răsucirea mâinii drepte, s-o orienteze într-o poziție favorabilă, pentru a-i imobiliza mâinile, legându-le cu un prosop găsit la marginea patului, introducându-i, totodată, un căluș în gură, pentru a nu țipa.

Coroborarea acestei declarații a inculpatului P , conținând detaliile modului în care a realizat imobilizarea victimei au concluziile raportului de expertiză criminalistică nr.214 din 27 iunie 2005 și cu faptul că inculpatul era de profesie tapițer, demonstrează că acesta a efectuat singur toate operațiunile de imobilizare a victimei, fiind astfel, exclusă participarea celui alt inculpat.

Neparticiparea inculpatului T la comiterea celor 3 infracțiuni rezultă și din coroborarea declarațiilor martorilor din care se desprinde faptul că acesta a ajuns la domiciliul său în jurul orelor 15, 17, unde, s-a apucat de repararea unui aspirator necesar efectuării zugrăvelilor, apoi a căutat, la un vecin, un alt aspirator, în același scop, după care, s-a culcat, fiind sculat de martora D , la cererea inculpatului P , interesat să-l ia la casa de schimb valutar.

În raport cu cele arătate, cu scopul procesului penal reglementat de lege și cu deontologia profesiei ce o exercită, conchid în sensul că, în speță, s-ar fi impus respingerea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, ca nefondat și menținerea, astfel, a achitării inculpatului T

Pe de altă parte, în raport de scopul urmărit de inculpatul M. , prin faptele comise, de pedepsele stabilite pentru

fiecare dintre cele 3 infracțiuni comise de inculpat și de principiile degajate de lege în materia individualizării pedepsei aplicate, apreciem că recursul acestui din urmă inculpat apare ca fondat și ar fi trebuit să ducă la admiterea recursului său și la reducerea pedepsei rezultante de la 23 la 21 ani închisoare.

LumeaJustitiei.ro